

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS BESLUT (andra avdelningen)

den 25 oktober 2021 *

”Gemenskapsformgivning – Ogiltighetsförfarande – Registrerad gemenskapsformgivning föreställande ett hängsmycke – Bibehållande av formgivningen i ändrad form – Artikel 25.6 i förordning (EG) nr 6/2002 – Berättigat intresse av att få saken prövad – Avvisning”

I mål T-329/20,

4B Company Srl, Montegiorgio (Italien), företrätt av advokaten G. Brogi,

klagande,

mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företrädd av S. Scardocchia och A. Folliard-Monguiral, båda i egenskap av ombud,

motpart,

varvid motparten i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen, var

Deenz Holding Ltd, Dubai (Förenade Arabemiraten), företrätt av advokaten N. Alberti,

angående ett överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 19 mars 2020 (ärende R 2449/2018–3), om ett ogiltighetsförfarande mellan 4B Company och Deenz Holding,

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen),

sammansatt av ordföranden V. Tomljenović (referent) samt domarna P. Škvařilová-Pelzl och I. Nömm,

justitiesekreterare: E. Coulon,

med beaktande av överklagandet som inkom till tribunalens kansli den 29 maj 2020,

med beaktande av EUIPO:s svarsskrivelse som inkom till tribunalens kansli den 18 augusti 2020,

* Rättegångsspråk: italienska.

med beaktande av intervenientens svarsskrivelse som inkom till tribunalens kansli den 31 augusti 2020,

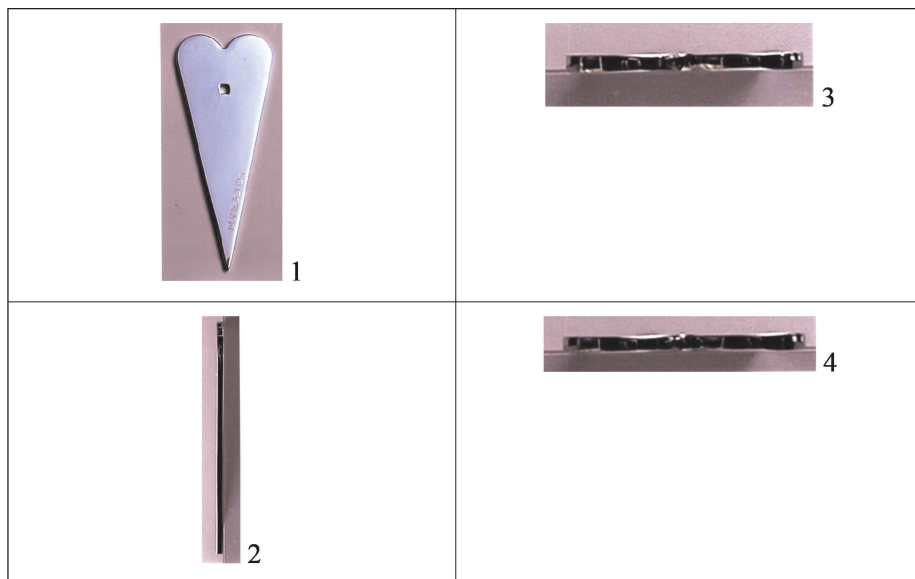
med beaktande av tribunalens skriftliga fråga till parterna och deras svar på denna fråga som inkom till tribunalens kansli den 23 och den 26 mars 2021,

följande

Beslut

Bakgrund till tvisten

- 1 Pianegonda Srl Società Unipersonale, föregångaren till intervenienten Deenz Holding Ltd, ingav den 12 februari 2003 en ansökan om registrering av gemenskapsformgivning till Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) i enlighet med rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 2002, s. 1).
- 2 Den gemenskapsformgivning som registreringsansökan avsåg och som förevarande mål handlar om återges nedan:

- 3 Den omstridda formgivningen består av ett hängsmycke i form av avlångt hjärta som utmärks av att ordet "pianegonda" har graverats i versaler till höger på framsidan och av att framsidan försetts med ett hål så att hängsmycket kan hängas på ett halsband eller en kedja. Vidare är de två plattor som hjärtat består av sammanfogade på ett sådant sätt att det lämnas ett litet utrymme dem emellan genom vilket det går att trä ett halsband eller en kedja.
- 4 De produkter som den omstridda formgivningen är avsedd att användas för omfattas av klass 11.01 i Locarnoöverenskommelsen av den 8 oktober 1968 om upprättande av en internationell klassificering för mönster, i ändrad lydelse, och motsvarar följande beskrivning: "Hängsmycken".

- 5 Den omstridda formgivningen registrerades den 1 april 2003 som gemenskapsformgivning under nummer 2100–0001 och offentliggjordes i *Tidningen om gemenskapsformgivningar nr 2003/01* samma dag.
- 6 Den 20 februari 2007 överläts den omstridda formgivningen till A.
- 7 Den 14 mars 2017 ingav klaganden, 4B Company Srl, med stöd av artikel 52 i förordning nr 6/2002, en ansökan om ogiltigförklaring avseende den omstridda formgivningen.
- 8 Till stöd för ansökan om ogiltigförklaring åberopades ogiltighetsgrunden i artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002.
- 9 Grunden för ansökan om ogiltigförklaring var att EU-ordmärket PIANEGONDA, som tillhör klaganden och som registrerades den 29 november 2000 med nummer 1417625 för varor som ingår i bland annat klass 14 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, bland annat smycken, använts i den omstridda formgivningen.
- 10 A, som tillkännagav sig som innehavaren av den omstridda formgivningen, framställde inom ramen för ogiltighetsförfarandet den 21 augusti 2017 ett yrkande om att få bibehålla formgivningen i ändrad form, i enlighet med artikel 25.6 i förordning nr 6/2002 och artikel 18 i kommissionens förordning (EG) nr 2245/2002 av den 21 oktober 2002 om tillämpning av rådets förordning nr 6/2002 om gemenskapsformgivning (EGT L 341, 2002, s. 28), nämligen utan graveringen av det ord som ordmärket PIANEGONDA utgörs av.
- 11 Den 17 november 2017 inkom klaganden med en invändning mot att formgivningen bibehölls i ändrad form, med motiveringen att formgivningens identitet inte skulle bevaras, om varumärket avlägsnades.
- 12 Den 8 juni 2018 överläts den omstridda formgivningen till intervenienten.
- 13 Den 15 oktober 2018 avslog annulleringsenheten yrkandet om bibehållande av den omstridda formgivningen i ändrad form, och biföll yrkandet om ogiltigförklaring. Annulleringsenheten förklarade den omstridda formgivningen ogiltig i dess helhet med stöd av artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002.
- 14 Intervenienten överklagade den 13 december 2018 annulleringsenhetens beslut till EUIPO:s överklagandenämnd, med stöd av artiklarna 55–60 i förordning nr 6/2002. Intervenienten yrkade att överklagandenämnden skulle upphäva beslutet och bifalla dess yrkande om bibehållande av den omstridda formgivningen i ändrad form, nämligen utan ordmärket PIANEGONDA.
- 15 Genom beslut av den 19 mars 2020 (nedan kallat det överklagade beslutet) upphävde EUIPO:s tredje överklagandenämnd annulleringsenhetens beslut och förklarade den omstridda formgivningen ogiltig i den del ordmärket PIANEGONDA användes. Överklagandenämnden biföll yrkandet om bibehållande av den omstridda formgivningen i ändrad form, och förordnade om att den skulle föras in i registret och offentliggöras i *Tidningen om gemenskapsformgivningar*.

Parternas yrkanden

- 16 Klaganden har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara det angripna beslutet i dess helhet,
  - fastställa annulleringsenhetens beslut varigenom den omstridda formgivningen ogiltigförklarades och yrkandet om bibehållande i ändrad form avslogs, och
  - förplikta EUIPO och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.
- 17 EUIPO har yrkat att tribunalen ska
- ogilla överklagandet, och
  - förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.
- 18 Intervenienten har yrkat att tribunalen ska
- fastställa det överklagade beslutet, och
  - förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 19 Enligt artikel 129 tribunalens rättegångsregler får tribunalen när som helst på eget initiativ, på förslag av referenten, och efter att ha hört parterna, genom ett särskilt uppsatt beslut som är motiverat, pröva om talan ska avvisas till följd av att det föreligger ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas.
- 20 Det ankommer således på tribunalen att, i förekommande fall, ex officio pröva huruvida klaganden har ett berättigat intresse av att få saken prövad (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 oktober 2014, Fuchs/harmoniseringskontoret – Les Complices (Stjärna i cirkel), T-342/12, EU:T:2014:858, punkt 22 och där angiven rättspraxis), och samtidigt ge parterna tillfälle att yttra sig i frågan.
- 21 I det förevarande målet har parterna yttrat sig i frågan huruvida klaganden saknar ett berättigat intresse av att få saken prövad och det därför föreligger ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas. Tribunalen har därefter beslutat att avgöra målet i enlighet med artikel 129 i rättegångsreglerna.
- 22 Som svar på tribunalens fråga har klaganden uppgett sig ha ett intresse av att det angripna beslutet ogiltigförklaras eftersom klaganden har invänt mot yrkandet om bibehållande av den omstridda formgivningen i ändrad form, och överklagandenämnden inte tillmötesgick klagandens invändning genom det angripna beslutet. Dessutom anser klaganden att den omstridda formgivningen i dess ändrade form inte uppfyller de krav som uppställts av lagstiftaren eftersom ett avlägsnande av graveringen av varumärket PIANEGONDA äventyrar formgivningens

särprägel. Den omstridda formgivningen i dess ändrade form kan dessutom enligt klaganden förväxlas med varumärket PIANEGIONDA, eftersom detta alltid har kopplats samman med formen på det ”hjärta” som formgivningen föreställer.

- 23 Intervenienten har i huvudsak gjort gällande att klaganden inte längre har något berättigat intresse av att få saken prövad, eftersom klaganden, i egenskap av innehavare av varumärket PIANEGIONDA, inte kan göra gällande att dess intressen påverkas av den omstridda formgivningen i dess ändrade form, då denna inte längre återger varumärket.
- 24 EUIPO har gjort gällande att eftersom klaganden har åberopat ogiltighetsgrunden i artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002, med hänvisning till att varumärket PIANEGONDA ingick i den omstridda formgivningen, blev klagandens krav redan till fullo tillgodosett genom annulleringsenhetens beslut, och att detta beslut inte bestreds vid överklagandenämnden i det avseendet.
- 25 Tribunalen finner det lämpligt att först undersöka hur det system som inrättats genom förordning nr 6/2002 är uppbyggt och därefter pröva frågan huruvida klaganden har ett berättigat intresse av att få saken prövad i förevarande fall.

Det system som inrättats genom förordning nr 6/2002

- 26 Fokus i förevarande mål ligger på vissa delar av det system som inrättats genom förordning nr 6/2002, nämligen dels registreringen av en gemenskapsformgivning, dels ogiltigförklaringen av en gemenskapsformgivning (enligt artikel 25.1 e i förordningen) och bibehållandet av den i ändrad form enligt artikel 25.6 i förordningen.

Registrering av en gemenskapsformgivning

- 27 I artikel 4.1 i förordning nr 6/2002 föreskrivs följande:
- ”En formgivning skall skyddas som en gemenskapsformgivning i den mån den är ny och särpräglad.”
- 28 I artiklarna 5 och 6 i förordning nr 6/2002 beskrivs de två kriterier som nämns i artikel 4.1, de vill säga kraven på att formgivningen ska vara ny och ha särprägel.
- 29 Enligt artikel 5.1 b i förordning nr 6/2002 ska en formgivning betraktas som ny om ingen identisk formgivning har gjorts tillgänglig för allmänheten före den dag då en ansökan om registrering lämnades in avseende den formgivning för vilken skydd begärs eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.
- 30 I artikel 6.1 b i förordning nr 6/2002 föreskrivs att en registrerad gemenskapsformgivning ska anses ha särprägel om det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av en formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.
- 31 Dessutom föreskrivs följande i artikel 25 i förordning nr 6/2002:
- ”1. En gemenskapsformgivning får förklaras ogiltig endast om

...

b) den inte uppfyller kraven i artiklarna 4–[9].

...

e) ett särskiljande kännetecken används i en senare formgivning, och [unions]rätten eller den medlemsstats lagstiftning som är tillämplig på detta kännetecken ger kännetecknets rättighetshavare rätt att förbjuda sådan användning,

...

3. De grunder som anges i punkterna 1 d–f får åberopas endast av den person som ansöker om eller innehar den tidigare rättigheten.

...”

- 32 Enligt artikel 48 i förordning nr 6/2002 ska EUIPO registrera en gemenskapsformgivning i den mån myndigheten efter den prövning som föreskrivs i artikel 45 i samma förordning konstaterar att registreringsansökan uppfyller de formella kraven för en ansökan om och i den mån som ansökan inte har avslagits enligt artikel 47 i samma förordning. Enligt artikel 47.1 ska EUIPO avslå en registreringsansökan om den finner att den formgivning som ansökan avser inte överensstämmer med den definition av formgivning som anges i artikel 3 a i samma förordning, det vill säga att det rör sig om en produkts eller en produktfels utseende som beror av detaljer som finns på själva produkten, eller om formgivningen strider mot allmän ordning eller allmän moral.
- 33 Det framgår dessutom av skäl 18 i förordning nr 6/2002 att alla ansökningar som uppfyller de formella kraven och för vilka en ingivningsdag har fastställts förs in i registret över gemenskapsformgivningar. Det preciseras att registreringsystemet i princip inte grundas på saklig prövning av huruvida skyddskraven är uppfyllda före registreringen. Därigenom kan den belastning som registreringen och andra förfaranden medför för de sökande minimeras.
- 34 I artikel 52.1 i förordning nr 6/2002 föreskrivs att "[m]ed förbehåll för artikel 25.2, 25.3, 25.4 och 25.5 får varje fysisk eller juridisk person eller en offentlig myndighet, som har befogenhet till detta, till [EUIPO] lämna in en ansökan om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning".
- 35 Av det ovan anförda följer att det system som inrättats genom förordning nr 6/2002 för registrering av gemenskapsformgivningar grundar sig på principen att alla ansökningar som uppfyller de formella kraven ska föras in i registret över gemenskapsformgivningar. Följden av denna princip är att det är först efter en ansökan om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning som formgivningen kan förklaras ogiltig; så kan ske bland annat på grund av att formgivningen inte uppfyller villkoren i artiklarna 4–9 i förordningen, varvid vem som helst kan ansöka om ogiltighet, eller på grund av att ett äldre särskiljande kännetecken används i formgivningen, då innehavaren av det kännetecknet kan ansöka om ogiltighet.

Ogiltigförklaring av en gemenskapsformgivning enligt artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002 och bibehållande av en gemenskapsformgivning i ändrad form enligt artikel 25.6 i förordningen

- 36 Såsom det har erinrats om ovan i punkt 31 framgår det av artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002 att en gemenskapsformgivning förklaras ogiltig om ett äldre särskiljande kännetecken används i denna formgivning, och unionsrätten eller den medlemsstats lagstiftning som är tillämplig på detta kännetecken ger kännetecknets rättighetshavare rätt att förbjuda sådan användning. I artikel 25.3 i förordning nr 6/2002 preciseras att den ogiltighetsgrund som anges i artikel 25.1 e i denna förordning endast kan åberopas av den person som ansöker om eller innehar den tidigare rättigheten.
- 37 Enligt artikel 25.6 i förordning nr 6/2002 får en registrerad gemenskapsformgivning som har ogiltigförklarats i enlighet med artikel 25.1 b, e, f eller g i samma förordning bibehållas i ändrad form, om den i denna form uppfyller skyddskraven och om formgivningens identitet bibehålls. Uttrycket "bibehållande i ändrad form" kan bland annat syfta på en registrering åtföljd av en förklaring, från innehavaren av den registrerade gemenskapsformgivningen, om partiellt avstående från skydd eller införande i registret av ett beslut från EUIPO där det fastställs att den registrerade gemenskapsformgivningen är delvis ogiltig.
- 38 Enligt artikel 18.1 i förordning nr 2245/2002 ska en gemenskapsformgivning som har bibehållits i ändrad form tas in i registret och offentliggöras i *Tidningen för gemenskapsformgivning* i dess ändrade form, efter det att rättsinnehavaren har avgett en förklaring om delvist avstående eller ett beslut från EUIPO som förklarar att rätten till formgivningen är delvis ogiltig har förts in i registret.
- 39 Det kan således konstateras att artikel 25.6 i förordning nr 6/2002, i den mån den förordar ett bibehållande av den formgivning som blivit föremål för en ansökan om ogiltigförklaring enligt artikel 25.1 e i förordningen, syftar till att skydda formgivningsinnehavarens intressen. Eftersom ett sådant bibehållande förutsätter ett partiellt avstående till följd av en ogiltigförklaring av den aktuella formgivningen enligt artikel 25.1 e i nämnda förordning, är syftet med nämnda punkt 6 likaså att även innehavaren av det kännetecken vars användning har lett till en ogiltigförklaring av formgivningen i dess ursprungliga form ska åtnjuta skydd för sina intressen. Den omständigheten i sig att det ges en möjlighet att registrera den aktuella formgivningen i ändrad form, som ett alternativ till att helt och hållet ogiltigförklara formgivningen, utgör dessutom en modulering av den föreskrivna påföljden som syftar till att få till stånd en proportionerlig påföljd.
- 40 Med andra ord gör artikel 25.6 i förordning nr 6/2002 det möjligt, såsom överklagandenämnden mycket riktigt har påpekat, att bibehålla registreringen av en gemenskapsformgivning samtidigt som den otillåtna beståndsdelen tas bort.
- 41 Det är mot bakgrund av ovanstående överväganden som tribunalen ska pröva huruvida klaganden, som hade yrkat att den omstridda formgivningen skulle ogiltigförklaras med stöd av artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002, har ett berättigat intresse av att få det överklagade beslutet ogiltigförklarat.

Klagandens intresse av att få saken prövad

- 42 Det följer av fast rättspraxis att en talan om ogiltigförklaring som har väckts av en enskild endast kan upptas till sakprövning om den enskilde har ett intresse av att få den aktuella rättsakten ogiltigförklarad, vilket förutsätter att en ogiltigförklaring av rättsakten i sig kan få rättsliga följder

och att talan således, genom sitt resultat, kan medföra en fördel för den som väckt den (se dom av den 10 december 2009, Antwerpse Bouwwerken/kommissionen, T-195/08, EU:T:2009:491, punkt 33 och där angiven rättspraxis).

- 43 Tribunalen konstaterar för det första att i förevarande fall har klaganden, som är innehavare av ordmärket PIANEGONDA, ansökt om ogiltigförklaring av den omstridda formgivningen med åberopande av ogiltighetsgrunden i artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002, på grund av att klagandens varumärke använts i nämnda formgivning.
- 44 Det ska således påpekas att klaganden, i sin ansökan om ogiltigförklaring, inte gjorde gällande att den omstridda formgivningen inte uppfyllde de två kraven enligt artiklarna 5 och 6 i förordning nr 6/2002, det vill säga att formgivningen ska vara ny och ha särprägel, även om varje fysisk och juridisk person enligt artikel 52.1 i förordning nr 6/2002 har möjlighet att ansöka om ogiltigförklaring av en gemenskapsformgivning på den grunden.
- 45 För det andra kan det konstateras, såsom anges ovan i punkt 10, att A –intervenientens rättsliga föregångare och innehavare av den omstridda formgivningen – framställde ett yrkande om bibehållande av formgivningen i ändrad form med stöd av artikel 25.6 i förordning nr 6/2002 och artikel 18 i förordning nr 2245/2002, det vill säga utan graveringen av det ord som ordmärket PIANEGONDA utgörs av.
- 46 Annulleringsenheten prövade således två yrkanden, nämligen klagandens yrkande om ogiltigförklaring, som bifölls, och det yrkande som framställdes av intervenienten, som under tiden hade övertagit A:s rättigheter, vilket avslogs.
- 47 När annulleringsenheten prövade klagandens yrkande om ogiltigförklaring var den tvungen att uttala sig i frågan huruvida ett äldre kännetecken hade använts i den omstridda formgivningen och huruvida innehavaren av det aktuella kännetecknet hade rätt att förbjuda denna användning.
- 48 I sitt beslut av den 15 oktober 2018, som nämns i punkt 13 ovan, konstaterade annulleringsenheten att det äldre EU-ordmärket PIANEGONDA existerade, att det fanns med i den omstridda formgivningen och att det avsåg sådana produkter som den omstridda formgivningen var avsedd för. Annulleringsenheten ogiltigförklarade följaktligen formgivningen med stöd av artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002.
- 49 Beträktat ur detta perspektiv kan klaganden, som endast hade yrkat att den omstridda formgivningen skulle ogiltigförklaras i enlighet med artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002, sägas ha fått sina önskemål tillgodosedda av annulleringsenheten.
- 50 Annulleringsenheten prövade emellertid även det yrkande som intervenienten, innehavare av den omstridda formgivningen, hade framfört med stöd av artikel 25.6 i förordning nr 6/2002, nämligen att formgivningen skulle bibehållas i ändrad form, utan graveringen av det ord som ordmärket PIANEGONDA utgörs av. Det är riktigt att annulleringsenheten, efter att ha berett klaganden tillfälle att yttra sig i egenskap av innehavare av det äldre varumärket, avslog detta yrkande.
- 51 När annulleringsenheten vägrade att registrera den omstridda formgivningen i ändrad form, var det följaktligen som svar på formgivningsinnehavarens begäran om att få behålla registreringen av formgivningen efter att ha lämnat en förklaring om partiellt avstående.

- 52 Denna del av annulleringsenhetens beslut, varigenom enheten vägrade att registrera formgivningen i ändrad form, kan således inte betraktas som ett beslut att bifalla ett yrkande som framförts av klaganden. Detta gäller även om klaganden, när denna yttrade sig i frågan, hade motsatt sig ett bibehållande av formgivningen i ändrad form med åberopade av att formgivningen i ändrad form inte var ny och att den saknade särprägel.
- 53 Under dessa omständigheter kunde annulleringsenhetens beslut endast överklagas av den part vars yrkanden inte hade bifallits, det vill säga intervenienten.
- 54 Av detta följer, för det första, att klaganden, vars yrkanden hade bifallits av annulleringsenheten och som inte hade överklagat annulleringsenhetens beslut, endast skulle kunna göra gällande ett berättigat intresse av att få överklagandenämndens beslut ogiltigförklarat i den mån överklagandenämnden hade underkänt de yrkanden som annulleringsenheten hade bifallit.
- 55 Det ska i detta hänseende påpekas att även om överklagandenämnden visserligen, genom det överklagade beslutet, upphävde annulleringsenhetens beslut, så var innehållet i punkt 2 i beslutsdelen i överklagandenämndens beslut detsamma som innehållet i beslutsdelen i annulleringsenhetens beslut, i det att den omstridda formgivningen ogiltigförklarades i den mån det äldre varumärket PIANEGONDA användes i formgivningen.
- 56 Det betyder att klagandens yrkande som låg till grund för ogiltighetsförfarandet, om att den omstridda formgivningen skulle ogiltigförklaras på grund av användningen av det äldre varumärket PIANEGONDA, bifölls även genom det överklagade beslutet.
- 57 Vad beträffar klagandens ogiltighetsyrkande kan det sålunda konstateras att detta bifölls både av annulleringsenheten och av överklagandenämnden. En ogiltigförklaring av det överklagade beslutet skulle således inte kunna få några rättsliga följder för klaganden, eftersom även överklagandenämnden helt och hållet biföll det yrkande som klaganden hade framfört genom sin ansökan om ogiltigförklaring med stöd av artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002.
- 58 Följaktligen kommer överklagandet till tribunalen, som syftar till att få det överklagade beslutet från överklagandenämnden ogiltigförklarat, inte att kunna medföra någon fördel för klaganden genom sitt resultat.
- 59 För det andra konstaterar tribunalen att klaganden, som saknar möjlighet att bestrida den del av det överklagade beslutet som, i huvudsak, innebar att klagandens yrkande bifölls, inte heller kan föra talan om ogiltigförklaring av det överklagade beslutet i den del det innebar att formgivningsinnehavarens yrkande om bibehållande av den omstridda formgivningen i ändrad form bifölls.
- 60 Att godta en sådan möjlighet skulle nämligen innebära att klaganden tilläts att blanda sig i den del av förfarandet som avser det yrkande som framställdes av innehavaren av den omstridda formgivningen, vilket faller utanför det förfarande som klaganden hade inlett och som rörde en ansökan om ogiltighet med stöd av artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002.
- 61 För det tredje konstaterar tribunalen att klaganden i sitt överklagande har gjort gällande att det skett ett åsidosättande av artikel 25.6 i förordning nr 6/2002, trots att klagandens ansökan om ogiltigförklaring baserades på artikel 25.1 e i samma förordning. Således avser klaganden att genom sitt överklagande ändra såväl föremålet för dess ansökan om ogiltigförklaring som de grunder som åberopats till stöd för denna.

- 62 Det framgår av det förfarande som avses ovan i punkterna 30–34 att klaganden endast kan göra gällande att den omstridda formgivningen ska ogiltigförklaras på grund av att den saknar särprägel genom att lämna in en ansökan om ogiltigförklaring till EUIPO:s annulleringsenhet, som är det är organ som har behörighet att pröva en sådan ansökan. Det ankommer nämligen på annulleringsenheten att vid prövningen av en ansökan om ogiltigförklaring ogiltigförklara en registrerad formgivning om den inte är ny, den saknar särprägel eller det föreligger någon annan ogiltighetsgrund.
- 63 Av föregående överväganden följer att klaganden saknar ett berättigat intresse av att få det överklagade beslutet ogiltigförklarat.
- 64 Vad klaganden anfört föranleder inte någon annan bedömning.
- 65 Den omständigheten att det föreligger en risk för förväxling mellan den omstridda formgivningen i dess ändrade form, och varumärket PIANEGONDA, även om det antas att så är fallet, är nämligen inte relevant för en ansökan om ogiltigförklaring med stöd av artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002.
- 66 De olika omständigheter som klaganden har åberopat saknar dessutom samband med den ansökan om ogiltigförklaring som klaganden ingav. Det faktum att klaganden skulle vilja se formgivningen ogiltigförklarad i dess helhet, bland annat på grund av de meningsskiljaktigheter som råder mellan klaganden och intervenienten, och detta även utanför det förfarande som ledde fram till det överklagade beslutet, kan inte anses utgöra ett faktiskt intresse av att få beslutet ogiltigförklarat.
- 67 Av det föregående följer att överklagandet ska avvisas.

Rättegångskostnader

- 68 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 69 EUIPO och intervenienten har yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, ska EUIPO:s och intervenientens yrkanden bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) **Överklagandet avvisas.**
- 2) **4B Company Srl ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Luxemburg den 25 oktober 2021.

Justitiesekreterare
E. Coulon

Ordförande
V. Tomljenović